

- 17) w komórkach organizacyjnych Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni Mleczarskich oraz we wszystkich jednostkach organizacyjnych spółdzielczości mleczarskiej,
- 18) w wojewódzkich i krajowych związkach spółdzielni pracy — w wysokości 6,75% funduszu płac za 1981 r. i 8,5% począwszy od nagród za 1982 r.,
- 19) w państwowych szkołach i innych placówkach oświatowych i szkoleniowych, wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych, utworzonych i działających na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i z 1975 r. Nr 45, poz. 234); placówkach leczniczych, leczniczo-wychowawczych i leczniczo-opiekuńczych; w zakładach poprawczych, schroniskach dla nieletnich, rodzinnych ośrodkach diagnostyczno-konsultacyjnych oraz szkołach przy zakładach karnych; bibliotekach szkolnych i pedagogicznych; ośrodkach metodycznych i placówkach poradnictwa wychowawczo-zawodowego; w szkołach, placówkach kształcenia artystycznego dzieci i młodzieży, placówkach wychowawczych i placówkach opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez związki spółdzielcze oraz organizacje i instytucje społeczne, prowadzące statutową działalność oświatowo-wychowawczą i kształcenie artystyczne — w wysokości 3% funduszu płac za 1981 r. i 8,5% za lata następne,
- 20) w bankach i zakładach ubezpieczeń majątkowych i osobowych — w wysokości 3,5% funduszu płac za 1981 r., 6% za 1982 r. i 8,5% począwszy od nagród za 1983 r.,
- 21) w pozostałych uspołecznionych zakładach pracy nie wymienionych w pkt 1 — 20, z wyłączeniem

jednostek organizacyjnych drobnej wytwórczości, objętych uchwałą nr 112 Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1981 r. w sprawie rozwoju drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr 15, poz. 120), i jednostek organizacyjnych, które tworzą fundusz premiiowy na podstawie uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1981 r. w sprawie systemu ekonomiczno-finansowego państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, państwowych gospodarstw rolnych oraz niektórych zjednoczeń resortu rolnictwa (Monitor Polski Nr 16, poz. 126) — w wysokości 4,0% funduszu płac za 1981 r., a w latach następnym z uwzględnieniem corocznego wzrostu o 1,5%, aż do osiągnięcia 8,5% funduszu płac.",

2) w § 2 pkt 1 dodaje się na końcu wyrazy: „16 i 17”.

§ 2. Do jednostek organizacyjnych i uspołecznionych zakładów pracy wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 16, 17, 18 i 21 uchwały nr 146 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1974 r. w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki uspołecznionej nie mają zastosowania przepisy ustalające odrębne zasady tworzenia funduszu nagród.

§ 3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, jednolity tekst uchwały nr 146 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1974 r. w sprawie tworzenia zakładowego funduszu nagród w niektórych jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 23, poz. 135), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do obliczania zakładowego funduszu nagród począwszy od nagród przypadających za 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

12

UCHWAŁA Nr 16 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1982 r.

w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów przez banki.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 108 i z 1981 r. Nr 17, poz. 82) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Banki przez udzielanie kredytów i kontrolę ich wykorzystania realizują politykę gospodarczą Państwa zgodnie z założeniami planów społeczno-gospodarczych Państwa oraz planu kredytowego.

§ 2. 1. Banki udzielają jednostkom gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej kredytów:

- 1) obrotowych na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej,
- 2) inwestycyjnych na finansowanie nakładów inwestycyjnych.

2. Banki mogą na cele określone w ust. 1 udzielać kredytów dewizowych według zasad ustalonych w odrębnych przepisach.

§ 3. Banki udzielają ludności kredytów na budownictwo mieszkaniowe, remonty budynków i lokali mieszkalnych oraz kredytów na cele konsumpcyjne.

§ 4. 1. Podstawę udzielania kredytu stanowi umowa między bankiem a kredytobiorcą.

2. W umowie mogą być zawarte postanowienia uzależniające udzielanie kredytu od spełnienia przez kredytobiorcę określonych warunków.

3. Niespełnienie przez kredytobiorcę warunków, o których mowa w ust. 2, upoważnia bank do wypowiedzenia przed terminem płatności części lub całości kredytu.

§ 5. Banki są obowiązane różnicować warunki udzielania kredytów, uzależniając udzielenie kredytu, jego wielkość i terminy jego spłaty od oceny działalności gospodarczej kredytobiorców i efektywności wykorzystania środków produkcji oraz od celu, na jaki kredyt jest przyznawany.

§ 6. 1. Kredyty podlegają spłacie w terminach i na warunkach ustalonych w umowach kredytowych.

2. Kredyty nie spłacone w terminie stanowią zadłużenie przeterminowane.

§ 7. Kredyty są oprocentowane. Wysokość oprocentowania ustalają odrębne przepisy.

§ 8. Banki mają prawo dokonywać oceny działalności gospodarczej i sytuacji finansowej kredytobiorców oraz kontrolować sposób wykorzystania kredytów.

§ 9. 1. W celu zapewnienia zwrotu udzielonego kredytu bank może domagać się od kredytobiorcy zabezpieczenia w sposób przewidziany w prawie cywilnym i prawie wekslowym.

2. Bank może zabezpieczać należność z tytułu udzielonego kredytu na nieruchomości stanowiącej własność kredytobiorcy w sposób przewidziany w art. 10 Prawa bankowego.

Rozdział 2

Kredytowanie jednostek gospodarki społecznej.

§ 10. Banki udzielają jednostkom gospodarki społecznej działającym według zasad rozrachunku gospodarczego na finansowanie ich bieżącej działalności gospodarczej następujących kredytów obrotowych:

- 1) kredytu podstawowego przeznaczonego na finansowanie składników majątkowych zaliczonych do środków obrotowych, tj. zapasów i należności,
- 2) kredytu płatniczego przeznaczonego na pokrycie wymagalnych zobowiązań w razie przejściowych trudności płatniczych,
- 3) innych kredytów w wypadkach przewidzianych w odrębnych przepisach.

§ 11. 1. Warunkiem udzielenia kredytów obrotowych jest stwierdzenie przez bank, że kredytobiorca:

- 1) osiąga wyniki finansowe zapewniające prawidłowe funkcjonowanie i rozwój przedsiębiorstwa,
- 2) posiada fundusze własne w obrocie co najmniej w wysokości określonej w odrębnych przepisach lub uzgodnionej z bankiem,
- 3) prowadzi działalność gospodarczą zgodną z interesem ogólnym i potrzebami odbiorców,
- 4) efektywnie wykorzystuje środki zaangażowane w działalności gospodarczej,
- 5) przestrzega zasad dyscypliny finansowej.

2. W razie stwierdzenia, że działalność kredytobiorcy nie w pełni odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 3—5, bank może odmówić udzielenia kredytów obrotowych na zaspokojenie części lub całości potrzeb kredytobiorcy albo wypowiedzieć przed terminem spłaty część lub całość udzielonego kredytu.

3. Jeżeli kredytobiorca nie posiada funduszy własnych w obrocie w wysokości wymaganej w odrębnych przepisach lub osiąga wyniki finansowe nie zapewniające prawidłowego funkcjonowania i rozwoju przedsiębiorstwa, a zwłaszcza jeżeli ponosi straty, to bank może uzależnić udzielenie kredytów od przedstawienia przez kredytobiorcę programu postępowania sanującego jego stan finansowy. W razie negatywnej oceny programu bank może odmówić udzielenia kredytu lub udzielony kredyt przedterminowo wypowiedzieć.

4. Bank może przyznać kredyt płatniczy w razie przejściowych trudności płatniczych kredytobiorcy na okres do 30 dni.

5. W razie odmowy udzielenia kredytu płatniczego lub utrzymywania się trudności płatniczych po upływie okresu, na który został przyznany kredyt płatniczy, bank może pokrywać dyspozycje pieniężne kredytobiorcy w ciężar zadłużenia przeterminowanego przez okres nie dłuższy niż 60 dni.

§ 12. 1. Banki udzielają jednostkom gospodarki społecznej działającym według zasad rozrachunku gospodarczego kredytów inwestycyjnych na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych realizowanych jako inwestycje centralne i inwestycje własne przedsiębiorstw.

2. Bank może uzależnić udzielenie kredytu na finansowanie danej inwestycji od przeznaczenia na jej finansowanie określonej kwoty środków własnych kredytobiorcy.

§ 13. W razie stwierdzenia, że kredyt inwestycyjny został wykorzystany niezgodnie z jego przeznaczeniem lub że kredytowana inwestycja jest realizowana w sposób nieprawidłowy, bank może wypowiedzieć część lub całość udzielonego kredytu.

§ 14. W razie stwierdzenia, że sytuacja finansowa i przewidywane wyniki działalności gospodarczej kredytobiorcy nie zapewniają terminowej spłaty kredytu inwestycyjnego, a bank nie wyraził zgody na przesunięcie terminów spłaty, stosuje się odpowiednio przepisy § 11 ust. 3.

§ 15. Jednostki gospodarki społecznej, które nie działają według zasad rozrachunku gospodarczego, mogą korzystać z kredytów w wypadkach określonych w przepisach normujących ich gospodarkę finansową.

Rozdział 3

Kredytowanie jednostek gospodarki nie społecznej i osób fizycznych.

§ 16. Banki udzielają indywidualnym rolnikom oraz innym osobom fizycznym prowadzącym działalność w zakresie produkcji rolnej kredytów:

- 1) obrotowych na finansowanie nakładów na rozwój produkcji rolnej oraz innych nakładów bieżących związanych z tą produkcją,
- 2) inwestycyjnych na finansowanie inwestycji związanych z produkcją rolną,
- 3) innych, przewidzianych w odrębnych przepisach.

§ 17. Banki udzielają jednostkom gospodarki nie społecznej nie wymienionym w § 16 kredytów:

- 1) obrotowych na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej,
- 2) inwestycyjnych na finansowanie inwestycji związanych z działalnością gospodarczą.

§ 18. Banki udzielają ludności kredytów na:

- 1) cele związane z budownictwem mieszkaniowym i remontem domów oraz lokali mieszkalnych,
- 2) zakup artykułów przemysłowych i usług,
- 3) inne cele przewidziane w odrębnych przepisach.

§ 19. 1. Banki są obowiązane oceniać celowość udzielenia kredytów, o których mowa w § 16—18, oraz kontrolować zgodność zużycia kredytów z celami, na które zostały udzielone.

2. W razie stwierdzenia, że:

- 1) kredyt został zużyty na inne cele niż określone w umowie,
 - 2) kredytobiorca odstąpił od realizacji celu, na który kredyt został udzielony,
 - 3) spłata kredytu nie przebiega terminowo,
 - 4) kredytobiorca nie spełnia innych warunków ustalonych w umowie kredytowej,
- bank może przedterminowo wypowiedzieć udzielony kredyt.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 20. Zasady udzielania przez banki kredytów uspołecznionym jednostkom gospodarki rolnej regulują odrębne przepisy.

§ 21. Tryb udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytów oraz kontroli prawidłowości ich wykorzystania przez kredytobiorców ustalają w instrukcjach wewnętrz-

nych prezesi banków, a dla banków spółdzielczych — Prezes Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej.

§ 22. Traci moc uchwała nr 44 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów przez banki (Monitor Polski Nr 15, poz. 68 i z 1981 r. Nr 20, poz. 191).

§ 23. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

13

UCHWAŁA Nr 17 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1982 r.

w sprawie oprocentowania środków na rachunkach bankowych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 108 i z 1981 r. Nr 17, poz. 82) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Banki placą odsetki od środków pieniężnych gromadzonych na rachunkach bankowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej w wysokości:

- 1) od środków na rachunkach bieżących organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, z wyjątkiem określonych w pkt 2 — 2%,
- 2) od środków Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia — 4%,
- 3) od środków funduszy celowych tworzonych przez jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego — 3%,
- 4) od lokat terminowych:
 - a) z 6-miesięcznym wypowiedzeniem — 5%,
 - b) z 12-miesięcznym wypowiedzeniem — 6%,
 - c) z 24-miesięcznym wypowiedzeniem — 8%.

§ 2. Prezes Narodowego Banku Polskiego po zasięgnięciu opinii Rady Banków określa rodzaje rachunków podlegających oprocentowaniu i wysokość oprocentowania środków zgromadzonych na tych rachunkach przez banki spółdzielcze i zakłady ubezpieczeń.

§ 3. Oprocentowanie środków własnych spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Rolniczych Spółdziel-

ni Produkcyjnych na rachunkach bankowych regulują odrębne przepisy.

§ 4. Wysokość odsetek od środków na rachunkach bankowych ustalona jest w stosunku rocznym.

§ 5. 1. Kwoty odsetek podlegają zaokrągleniu do pełnych złotych.

2. Zaokrąglenie do pełnych złotych następuje w ten sposób, że końcówki w kwotach nie przekraczających 49 groszy pomija się, a końcówki przekraczające tę kwotę zaokrągla się w górę do 1 złotego.

§ 6. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 98 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1977 r. w sprawie oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski z 1977 r. Nr 17, poz. 96 i z 1981 r. Nr 19, poz. 170),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 listopada 1977 r. w sprawie zaokrąglania kwot odsetek od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 147),
- 3) zarządzenie nr 85 Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1977 r. w sprawie odsetek od niektórych środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Dz. Urz. Min. Fin. z 1977 r. Nr 18, poz. 41 i z 1981 r. Nr 5, poz. 11).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

14

UCHWAŁA Nr 18 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1982 r.

w sprawie funduszu aktywizacji zawodowej.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) oraz art. 79 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz aktywizacji "zawodowej", zwany dalej „funduszem”.

§ 2. 1. Dochodami funduszu są:

- 1) środki pochodzące z obciążeń przyrostu przeciętnych wynagrodzeń, zgodnie z zasadami określonymi w § 26—28 uchwały nr 243 Rady Ministrów z dnia

30 listopada 1981 r. w sprawie zasad działalności przedsiębiorstw państwowych w 1982 r. (Monitor Polski Nr 32, poz. 287),

- 2) dotacje z budżetu centralnego,
- 3) środki pochodzące z innych źródeł na podstawie odrębnych przepisów.

2. Kwoty obciążeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, podlegają wpłatom na konto dysponenta głównego funduszu w terminie 35 dni kalendarzowych po zakończeniu kwartału.

3. Kontrolę prawidłowości naliczeń i terminowości wpłat obciążeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sprawują